

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Anna Łosik

Protokolant:p.o. stażysty Anita Grześkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa L. S. i T. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 39.324,18zł (trzydzieści dziewięć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery złote osiemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia od dnia 26 października 2017 roku do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 6.317zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
4. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 14.721,97zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, od których powodowie zostali zwolnieni.

SSO Anna Łosik

UZASADNIENIE

L. S. i T. S. w pozwie z dnia 11 lutego 2014 roku, a złożonym do Sądu w dniu 27 lutego 2014 roku, wnieśli o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 75.050 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem częściowego odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości oraz tytułem częściowego odszkodowania za nakłady konieczne do zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego, wynikającego z §9 pkt. 2 uchwały nr XVIII/302/12 Sejmiku Wojewódzkiego z dnia 30 stycznia 2012 roku o ustawieniu obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. Ł. w P..

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 marca 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W zakresie sytuacji akustycznej wokół lotniska, pozwany wskazał na podejmowane przez siebie działania mające na celu ograniczenie poziomu hałasu. Podniósł, że od 2013 roku nastąpił spadek operacji lotniczych. Pozwany zakwestionował również żądanie dotyczące nakładów na rewitalizację akustyczną budynku, podnosząc, że nie jest wykluczone, iż zastosowane w budynku powodów rozwiązania techniczne są wystarczające dla zapewnienia komfortu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej. Podniósł również, że w dacie ustanowienia strefy ograniczonego użytkowania nie doszło do naruszenia standardów jakości środowiska, a zatem nie może być mowy o powstaniu szkody (k. 109-129).

Argumenty wymieniane przez strony w pozwie, odpowiedzi na pozew oraz w kolejnych pismach procesowych zostały zaprezentowane przez Sąd w uzasadnieniu wyroku częściowego z dnia 23 marca 2016 roku.

W piśmie z dnia 18 listopada 2015 roku, złożonym na rozprawie w dniu 2 marca 2016 roku, powodowie rozszerzyli powództwo do kwoty 110.500 tys. zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości oraz do kwoty 36.418 tys. zł tytułem odszkodowania koniecznego do zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego w budynku powodów wraz z odsetkami od dnia wniesienia powództwa (k. 591).

Wyrokiem częściowym z dnia 23 marca 2016 roku (k. 655) Sąd Okręgowy, tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania, zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 110.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia zapłaty. Apelację od wyroku złożyła strona pozwana.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 10 stycznia 2017 roku (k. 869) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że kwotę 110.500 zł zasądził z odsetkami ustawowymi od kwoty 65.000 zł od dnia 24 lipca 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, od kwoty 45.500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie apelację oddalił.

Na rozprawie w dniu 25 października 2017 roku (pismo k. 1086) strona powodowa rozszerzyła powództwo w zakresie roszczenia o odszkodowanie za nakłady konieczne do zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego w budynku powodów do kwoty 39.324,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Wykonując zobowiązanie Sądu pozwany w piśmie procesowym z dnia 06 listopada 2017 roku (k. 1128- 1130) wskazał, że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz wnosi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż ustalenia faktyczne poczynione dotąd przez Sąd, a stanowiące podstawę do wydania wyroku częściowego, pozostają niezmiennie i stanowią integralną część ustaleń faktycznych także w odniesieniu do drugiego z żądań zgłoszonych przez powodów.

Dla porządku przypomnieć należy najistotniejsze okoliczności.

Lotnisko cywilne P. - Ł. jest własnością pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P..

Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Przedmiotowa uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: (1) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 55$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (2) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $LA_{eqN} = 45$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (3) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 50$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (4) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy $LA_{eqN} = 40$ dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska.

Na obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: (1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolinii

równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 60 dB oraz dla nocy LAeqN = 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izol linii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB oraz dla nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska.

W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Powyzsza uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r.

Powodowie L. i T. S. są na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej współwłaścicielami nieruchomości położonej w P., przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...), zabudowanej jednorodzinny m budynkiem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy P. w P. prowadzi księgę wieczystą (...).

Dowód: odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) (k. 75- 80), opinia biegłego sądowego K. R. (k. 295- 354)

Zgodnie z załącznikami nr 6b i 7b do uchwały Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12, nieruchomość powodów znajduje się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska P. - Ł. w P..

Dowód: opinia biegłego sądowego K. R. (k. 295- 354), opinia biegłego sądowego J. W. z dnia 21 kwietnia 2016 roku (k. 915- 953) oraz opinia uzupełniająca z dnia 16 października 2017 roku (k. 1087- 1123)

Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku Województwa (...), przedmiotowa nieruchomość zabudowana była niepodpiwniczonym, dwukondygnacyjnym budynkiem mieszkalnym w zabudowie wolnostojącej, wykonanym w technologii murowanej.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. R. (k. 295-354), opinia biegłego sądowego J. W. z dnia 21 kwietnia 2016 roku (k. 915- 953) oraz opinia uzupełniająca biegłego J. W. z dnia 16 października 2017 roku (k. 1087- 1123)

Wartość nieruchomości powodów uległa zmniejszeniu na skutek ograniczeń w zakresie korzystania z nieruchomości wprowadzonych uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12 o kwotę 110.500 zł.

Prawomocnym wyrokiem częściowym z dnia 23 marca 2016 roku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 110.500 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości powodów.

Dowód: wyrok częściowy z dnia 23 marca 2016 roku wraz z uzasadnieniem (k. 655, 666- 679)

Budynek zlokalizowany na nieruchomości stanowiącej własność powodów to budynek mieszkalny jednorodzinny wybudowany w 2005 roku w konstrukcji tradycyjnej jako parterowy z poddaszem użytkowym, niepodpiwniczony. Ściany zewnętrzne wykonano z pustaków U-220 gr 25 cm, ocieplone styropianem gr 12 cm plus tynki zewnętrzne i wewnętrzne. Stropodach na konstrukcji drewnianej pokryty dachówką ceramiczną R., na systemie ołatowania, wypełnienie ocieplające wełną mineralną gr. 20 cm, od spodu folia i płyty G-K. S. drewniana (kolor mahoniowy) z szybami zespolonymi typowymi, parapety dębowe- malowane pod kolor mahoniowy. Okna posiadają skrzynki roletowe nadokienne.

Powyższy stan budynku istniał w dniu 28 lutego 2012 roku.

W chwili powstania obszaru ograniczonego użytkowania budynek mieszkalny wymagał nakładów rewitalizacyjnych w celu zapewnienia komfortu akustycznego szczegółowo opisanych w opinii biegłego J. W.. Wartość tych nakładów wynosi 39.324,18 zł. Przede wszystkim budynek wymaga wymiany okien oraz montażu nawiewników na ścianach zewnętrznych.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. W. z dnia 21 kwietnia 2016 roku (k. 915- 953) nadto opinia uzupełniająca z dnia 16 października 2017 roku (k. 1087- 1123)

Pismem z dnia 27 stycznia 2014 roku, powodowie wezwali pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. m.in. do zwrotu kosztów rewitalizacji akustycznej w kwocie 200.000 zł. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 31 stycznia 2014 roku.

Dowód: pismo powodów z dnia 27 stycznia 2014 roku wraz z adnotacją o dacie jego wpływu do pozwanego (k. 96- 97)

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości i autentyczności. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Dokonując ustaleń dotyczących wartości nakładów Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej J. W. z dnia 21 kwietnia 2016 roku, przede wszystkim zaś opinii uzupełniającej z dnia 16 października 2017 roku, a nadto na ustnych wyjaśnieniach biegłego złożonych na rozprawie w dniu 09 sierpnia 2017 roku, 25 października 2017 roku oraz 17 stycznia 2018 roku. Wyjaśnić trzeba, że pierwotnie kompleksową opinię w sprawie sporządził biegły K. R.. Pozwany zarzucił jednak, iż biegły nie ma kwalifikacji z zakresu akustyki. W istocie K. R. formalnie nie jest biegłym sądowym z dziedziny akustyki, ani akustyki budowlanej. Uwzględniając zatem zarzut pozwanego, w celu ustalenia konieczności poczynienia i wartości nakładów rewitalizacyjnych, Sąd postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 roku (k. 897) dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny wyceny nieruchomości, budownictwa i akustyki budowlanej J. W..

Zastrzeżenia do opinii biegłego J. W. zgłosiła każda ze stron. W wyniku przyjęcia przez biegłego błędnych parametrów okien wystąpiła konieczność sporządzenia opinii uzupełniającej tj. adekwatnej do stanu aktualnego. W opinii uzupełniającej biegły przyjął stan rzeczywisty tj. pakiet okien podstawowych o niższym współczynniku izolacyjności inny niż w pierwszej opinii gdzie przyjął do obliczeń pakiet szyb bezpiecznych P-2, stąd wartość nakładów w każdej opinii jest różna.

Zastrzeżenia do opinii uzupełniającej biegłego J. W., zgłosiła jedynie strona pozwana. Na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 roku biegły podtrzymał swoją opinię w całości i bardzo szczegółowo odniósł się do zarzutów strony pozwanej, wyjaśniając wszelkie wątpliwości co do konieczności dokonania ponownych przeliczeń z uwagi na fakt, że w opinii głównej biegły przyjął okna o wyższym współczynniku izolacyjności akustycznej (...) oraz że analizy dokonał w oparciu o ceny średnie wykonania stolarki.

Sąd uznał, że opinia biegłego została sporządzona w sposób jasny i rzeczowy.

Biegły wskazał w oparciu o jakie źródła wydał opinię oraz jaką posłużył się metodologią (była tożsama w opinii głównej oraz uzupełniającej). Wnioski opinii zostały przedstawione w sposób logiczny i zrozumiały.

Podkreślić należy, że biegły sądowy J. W. jest rzeczoznawcą majątkowym, biegłym z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej co pozwala uznać, że posiada doświadczenie i wiedzę w przedmiocie objętym zakresem opinii w niniejszej sprawie. Istotne znaczenie ma fakt, że biegły od lat zajmuje się tematyką oddziaływania hałasu lotniczego na nieruchomości położone w strefach ograniczonego użytkowania.

Ostatecznie Sąd doszedł do wniosku, że strony nie zgłosiły takich zarzutów, które skutecznie podważyłyby prawidłowość i rzetelność opracowanej przez J. W. opinii, a wszystkie podniesione wątpliwości biegły rzeczowo i rzetelnie wyjaśnił na rozprawie. Dlatego Sąd uznał opinie za pełnowartościowy materiał dowodowy przydatny dla dokonania w sprawie istotnych ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł także na opinii biegłego sądowego K. R. w zakresie, w jakim biegły oszacował spadek wartości nieruchomości powodów, która została uznana za przydatną do dokonania powyższych ustaleń. Wskazać należy, że dla wydania wyroku końcowego miała ona jedynie charakter pomocniczy. Szczegółowa ocena tego dowodu została przedstawiona w uzasadnieniu wyroku częściowego i jest przez Sąd podtrzymywana.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wobec uprawomocnienia się wyroku częściowego do rozpoznania pozostawało roszczenie powodów domagających się zasądzenia na ich rzecz kwoty 39.324,18 złotych tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów na budynek dla zapewnienia komfortu akustycznego.

Podstawą prawną dla żądania pozwu jest przepis art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę, przy czym szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Na konieczność zapewnienia właściwych warunków akustycznych budynków wskazują wymagania wskazane w załączniku nr 3 rozporządzenia. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Przy dokonywaniu wykładni wskazanego przepisu należy wziąć pod uwagę, że celem uregulowań art. 129 i 136 ustawy p.o.ś. jest ułatwienie osobom poszkodowanym w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Zatem należy przyjąć, że wskazanie na koszty poniesione w celu wypełnienia wymagań technicznych przez istniejące budynki miało wyeliminować spory co do objęcia tych kosztów obowiązkiem naprawienia szkody. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wpłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (por. uchwała Sądu Najwyższego z 15 dnia listopada 2001r. III CZP 68/01, OSNC 2002, z.6, póź. 74; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 kwietnia 2008 r. I ACa 2/08, M.Prawn. 2010/12/692).

W niniejszej sprawie dla wykazania istnienia i wysokości szkody związanej z koniecznością zapewnienia komfortu akustycznego niezbędne było wydanie opinii przez biegłego z dziedziny budownictwa i akustyki budowlanej. Sąd ustalając istotne okoliczności sprawy, oparł się w całości na wyliczeniach biegłego J. W..

Wskazać należy, że szkoda w majątku powodów przejawiająca się w konieczności poniesienia nakładów rewitalizacyjnych powstała już w dacie wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 r. tj. w dniu 28 lutego 2012 r. W związku z powyższym ustalając stan techniczny budynku mieszkalnego i wymagania akustyczne jakie ten budynek winien spełniać uwzględniono stan na dzień wejścia w życie ww. uchwały. Jak wskazano

powyżej, w związku z usytuowaniem budynku powodów w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska Ł. w P., powodowie winni zapewnić właściwy klimat akustyczny w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej.

Z opinii biegłego J. W. wynika, że w najbardziej niekorzystnej 1/2 godziny w ciągu nocy w miejscu lokalizacji nieruchomości powodów na zewnątrz budynku mieszkalnego poziom hałasu równoważnego wynosi 62,7 dB. W związku z powyższym biegły J. W. ustalił, że w pomieszczeniach chronionych dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu. Należy zamontować nawiewniki ściennie akustyczne (...) 780 z mufą akustyczną + okap z wkładką akustyczną, aby zapewnić odpowiednią wymianę powietrza w pomieszczeniach, które obsługiwane są wentylacją grawitacyjną. Nadto na nieruchomości należy wymienić okna w jadalni, salonie, pokoju z balkonem na ogród, sypialni od ulicy, holu, pokoju nad garażem, na nowe o wyższej wypadkowej izolacyjności akustycznej.

Łączna wartość nakładów niezbędnych do poniesienia celem zapewniania właściwego klimatu akustycznego stanowi kwotę 39.324,18 zł.

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów, w oparciu o podane wyżej przepisy, kwotę 39.324,18 zł.

O odsetkach ustawowych od zasądzonej należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Roszczenie o odszkodowanie jest roszczeniem bezterminowym, a zatem staje się ono wymagalne, z uwagi na brzmienie przepisu art. 455 k.c., po wezwaniu dłużnika do zapłaty.

Przypomnieć należy, że z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że powodowie sporządzili pismo, w którym wezwali pozwanego do zapłaty 200.000 zł z tytułu nakładów rewitalizacyjnych w piśmie z dnia 27 stycznia 2014 roku. Analogicznej kwoty domagali się z tytułu utraty wartości nieruchomości. Przedmiotowy dokument był analizowany przez Sąd II instancji, który rozpoznawał apelację od wyroku częściowego. Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że nie może być on uznany za wezwanie w rozumieniu art. 455kc skutkujące powstaniem stanu wymagalności roszczenia odszkodowawczego albowiem roszczenie to nie było wówczas w żaden sposób uprawdopodobnione zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Sąd Apelacyjny wskazał, że samo wprowadzenie (...) nie prowadzi do domniemania, że w związku z tym powstaną szkody w postaci spadku wartości nieruchomości. Bez znaczenia jest, że szkoda mogła istnieć w dacie wezwania. Wszystkie okoliczności zostały ustalone dopiero w oparciu o opinię biegłego. Odsetki zostały zasądzone od daty jej doręczenia.

Analogiczne stanowisko przyjąć należy oceniając sporne wezwanie w zakresie żądania zapłaty odszkodowania za tzw. rewitalizację akustyczną budynku. Powodowie nie wskazywali na żadne dodatkowe okoliczności, które mogłyby doprowadzić do dokonania odmiennej oceny pisma powodów z dnia 27 stycznia 2014 roku niż zawarta w uzasadnieniu wyroku Sądu II instancji z dnia 10 stycznia 2017 roku.

Istotne znaczenie w przedmiotowej sprawie miało postępowanie dowodowe, bowiem wszystkie istotne okoliczności zostały ustalone dopiero w opinii uzupełniającej biegłego J. W.. Obiektywnie należy stwierdzić, że treść opinii pozwalała pozwanemu na ustosunkowanie się do żądania tak co do zasady, jak i wysokości. Opinia uzupełniająca została doręczona stronie pozwanej na rozprawie w dniu 25 października 2017 roku, jednocześnie pismem złożonym na rozprawie strona powodowa rozszerzyła powództwo o kwotę 28.824,18 zł, zatem Sąd uznał roszczenie w całości tj. w kwocie 39.324,18 zł za wymagalne od tej daty i zasądził odsetki na rzecz powodów do dnia zapłaty.

Co prawda w sprawie była sporządzana opinia główna z dnia 21 kwietnia 2016 roku, doręczona pozwanemu w dniu 11 maja 2015 roku (epo k. 963), niemniej jednak w wyniku błędu do obliczeń biegły przyjął parametry okien o wyższym standardzie, a obliczenia zostały dokonane w oparciu o stan nierzeczywisty, zatem opinia ta w dalszym ciągu nie pozwalała stronie pozwanej na ustosunkowanie się do żądania powodów. W konsekwencji Sąd uznał, że

odsetki ustawowe od zasądzonych na rzecz powodów odszkodowania przysługują im od dnia doręczenia odpisu opinii uzupełniającej stronie pozwanej.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd nie uwzględnił żądania w zakresie zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu tj. 27 lutego 2014 roku do dnia 24 października 2017 roku, dlatego powództwo w pozostałym zakresie oddalił.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 kpc albowiem powodowie przegrali proces tylko w zakresie niewielkiej części roszczenia ubocznego. Na zasądzoną tytułem zwrotu kosztów kwotę składają się: 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I instancji, 2.700 zł tytułem kosztów zastępstwa przed Sądem II instancji oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.100 zd. 2 kpc Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 14.721,97 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa tj.: 7.492 zł tytułem opłaty od pozwu, 4.764,47 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego K. R., 2.465,50 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego J. W..

SSO Anna Łosik